

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 76

Събота, 28 юни 1975 г.

(3660)

Цена 2 стотинки

Год. XXXII

9.845 1975

СЪС СВОИ ДЯЛ В ЕДИННАТА ТРАНСПОРТНА СИСТЕМА

Другарите Живко Живков, член на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет и Васил Цанов, министър на транспорта, гостуваха в окръга. Открит е контейнерният терминал „Честово“. Първа копка на товарна гара Велико Търново. Среща с бюро на Окръжния комитет на БКП и изпълкома на ОНС. Тържествено събрание по случай Деня на работниците от транспорта.

Традиция е вече всяка година в последния неделен ден на юни колективите от транспорта и пътните работници да правят равносметка на изминалия път и да отчитат трудовите си постижения. Горди от заслуженото внимание, хилядите труженици от тези отрасли в окръга и през последната година на шестата петилетка влат силни и умения да изпълнят с чест партийните повели. Хилядите железничари, шофьори, механизатори и пътностроители работници стоят дежурно на трудовия си пост, за да пулсира енергично сърцето на социалистическата ни Родина.

Те разбират добре, че транспортът и пътищата в окръга заемат достойно място в единната транспортна система на страната поради географското разположение на окръга и гъстата железница и пътна мрежа. Колективите на гара Горна Оряховица-разпределителна, Локомотивното депо, Вагонния район и останалите подразделения на жп управление решават с успех поставените им задачи по превозването на хора и товари. Със загасяването на последния парен локомотив и внедряването на поезда на гара Люблино — СССР тяхната дейност придобива нов облик. Работниците и специалистите от „Транспед“ са едни от пионерите в при-

ложението на контейнерите в страната и с право се гордеят с влизания в експлоатация контейнерен терминал „Честово“.

Автомобилното предприятие в окръга, което по обема на работата си се нарежда на едно от първите места в страната, оказва активна помощ при реализирането на програмите в промишлеността, строителството, селското стопанство и търговията. С новите разписания на БГА „Балкан“ все повече и повече граждани от окръга, страната и чужбина се ползват от услугите на въздушния транспорт. Досега дял в решаването на стопанските задачи имат и пристанищните работници и специалисти от Свищов. В сравнение с петата петилетка е удвоена строителната програма на колективите от „Пътни строежи“ и Окръжно пътно управление през шестата петилетка.

Резултатите за изминалия период на шестата петилетка са добри, но седмата поставя далече по-големи изисквания. Усилията ще се насочат към разширяването на материално-техническата база, към автоматизацията, модернизацията и реконструкцията на съществуващата база. Пускането в редовна експлоатация на разширението на летинен център — Горна Оряховица, на нова товарна гара във Велико Търново, автобаза — Велико Търново, разширението на гарата и пристанището в Свищов, електрификацията на жп участък Г. Оряховица — Дъбово, съоръжаването на поделенията със съвременна изчислителна и съобщителна техника, както и реконструкцията на ГП-3 и ГП-4 и др. ще допринесат за издигането на по-високо равнище на транспортния процес и за подобряване на културата на обслужването.

В изпълнение на решенията на Националната партийна конференция за повишаване на обществената производителност на труда жп управление, със съдействието на ДСО „БДЖ“ и Министерството на транспорта, насочи усилията си към развитието и разширяването на контейнерните превози. Но истинско развитие те получават с изграждането и пускането в експлоатация на най-модерния контейнерен терминал в страната и на Балканите — „Честово“.

По този повод вчера в празнично украсения район на терминала се събраха много работници и специалисти от жп управление, ДП „Транспед“, ДАП и граждани. Да споделят радостта на транспортните работници бяха дошли и другарите Живко Живков, член на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет, Васил Цанов, министър на транспорта, Христо Станев, секретар на Окръжния комитет на Партията, инж. Колю Кънчев, председател на ЦК на Профсъюза на работниците от транспорта,

Др. Живко Живков открива контейнерния терминал „Честово“

инж. Йосиф Смилов, генерален директор на ДСО „БДЖ“. Стоян Кочев, първи секретар на ЦК на БКП, инж. Петко Василев, зам.-председател на Окръжния народен съвет и други.

Тържеството бе открито от инж. Иван Иванов, началник на жп управление-Горна Оряховица. Той говори за значението на контейнерния терминал за развитието на материално-техническата база на транспорта в страната и окръга особено през седмата петилетка, когато обемът на контейнерните превози ще нарасне в сравнение с тази година три пъти, а контейнерната линия „България-СССР“ ще бъде мост между икономиките на двете братски страни. Докладчикът изказа благодарност на работниците и специалистите, изградил това модерно съоръжение, както и към специалистите от ГДР, които оказали помощ при някои важни монтажни работи.

Другарят Живко Живков, сърдечно приветства транспортните работници от името на ЦК на БКП, правителството и лично от др. Тодор Живков, като им честити професионалния празник и новата приливка — контейнерния терминал. Той изрази увереността, че транспортните работници, както в миналото, така и в бъдеще ще бъдат едни от предните отряди на работническата класа в борбата за изграждане на развито социалистическо общество. Под звуците на железничарска духова музика и бурни аплодисменти др. Живко Живков преряза трицветната лента и с думите „Да ни е честит най-големият терминал на Балканите“, го обяви за открит. След това бяха разглеждани съоръженията и демонстрирана работата на новата техника.

От тук другарите Живко Живков и Васил Цанов и при държавните ги лица се отправиха за пътническата и разпределителна гара на Горна Оряховица. Те се запознаха с работата на гаровния колектив, който е един от пионерите при внедряването на по-модерната гара. В салона на пътническата гара другарите Живко Живков и Васил Цанов се срещнаха и водиха непринуден разговор с партийния и стопанския актив на жп възел Горна Оряховица. След това гостите и официалните лица пристигнаха във Велико Търново, където бе направена първата копка на новата товарна гара в Дългата. Тук тържеството бе открито от Иван Генджиков, председател на градския народен съвет, Атанас Станев, зам. началник на жп управление Горна Оряховица говори за значението на новата товарна гара за Велико Търново и окръга. След това др. Живко Живков поздрави железничарите по случай техния празник и започването на новата гара и направиха първата корка, с пожелание тя да бъде завършена в срок и качествено.

Преди да отпътува от Велико Търново др. Живко Живков разгледа Общата художествена изложба на историческа тема.

Вечерта в летния кинотеатър на транспортните работници тържествено бе отпразнуван Деня на работниците от транспорта. Доклад прочете инж. Иван Иванов. Другарят Иван Златев, председател на ОС на БПС, поздрави транспортните труженици от името на Окръжния комитет на БКП, ОНС, и ОС на БПС с празника.

След събирането бе изнесена богата литературно-музикална програма.

Михаил МАНОЛОВ
Снимка: Иван РУСКОВ

Тържествена сесия за Бачо Киро

Във връзка с 140-годишнината от рождението на племенния възрождател просветител и революционер Бачо Киро Петров снощи в неговото родно село Бяла черква се състоя тържествена сесия. Основен доклад „Бачо Киро — личност и обществено дело“ прочете Станьо Сираков. Изнесени бяха и докладите на н.с. Т. Драганова „Участие на Бачо Киро и Бяла черква в Априлското въстание“ и ст. ас. Николай Димков „Бачо Киро — творец“.

Тържествената сесия завърши с литературна програма. Светлозара СТАНЕВА

Починът на завод „Найден Киров“

В селското стопанство

Пълното и ефективно използване на производствените фондове — първостепенна задача в Долна Липница. Направеното в ПАК — Горна Оряховица — подкана към всички механизатори от окръга

От публикуването на призива на завод „Найден Киров“ — Русе за най-пълно и ефективно използване на производствените фондове изминаха 48 дни. Време достатъчно, за да се направи преоценка на съществуващото положение и да се отговорно достойно на тази патристична инициатива както в промишлеността, така и в селското стопанство.

Само две седмици след това трудовите колективи от ПАК — Горна Оряховица излязоха с отговорно обещание. Основните моменти в този отговор бяха: да се повиши използваемостта на тракторите от 58.2 на 70 на сто, на товарването на един условен трактор да достигне 5600 дка мека оран, по-пълно да се използват капацитетите възможности на животновъдните комплекси и ферми. Ефектът от реализирането на тези мерения за промишлено-аграрния комплекс означава обща продукция над насрещния план за 1680 000 лева и повишаване на обществената производителност на труда с 1.9 на сто.

Между първите, които започнаха работа по изпълнение на отговора-обещание бяха механизаторите от клоновото предприятие в Долна Липница. За да се увеличи използваемостта на тракторите МТЗ и ЮМЗ се премина на удължен работен ден. Вярно че на удължен работен ден сега се работи навсякъде, но в Долна Липница при кировци работят младежките бригади в Орловец, в пуй кокомбината в Поликраище. Вместо с обещаните 4 дни, престоят на леките трактори в ремонт е намален с 8, а на тежките трактори — с шест дни. За повишаване на експлоатационната им готовност вече се подготвя изграждането на три диагностични пункта. За увеличаване използваемостта на автомобилния парк голяма част от колите над 4 т са оборудвани с ремаркета.

Направеното досега в промишлено-аграрния комплекс, макар и само начало, показва, че за почива на найден-кировци има широко поле за творческо приложение в селското стопанство. Затова опитът на Долна Липница по-скоро би трябвало да се разглежда като подкана към останалите механизатори в окръга. Наистина, не може да се отрече, че много от това сега се върши и в останалите комплекси. Но ако работата се постави на по-организирана основа, резултатите несъмнено ще бъдат още по-добри

Николай ТОМОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на жътвата в окръга към 26 юни 1975 г. (в проценти)

ПАК и АПК	Ожнати есенки	площи пшеница
Горна Оряховица	100	1
Павликени	80	—
Свищов	70	—
Свишка	32	—
Велико Търново	79	—
Елена	1	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	70	1

Бригадирско лято-75

Парадокси след една тревога

Постановление № 25 на Министерския съвет — отново пренебрегнато. Който иска, трябва и да дава

Няма смисъл да се връщаме отново към правителствените документи, към наредбите и програмите на Окръжния народен съвет, които регламентират организацията на бригадирското движение. Но сега, когато първият синебулзи помощници вече излязоха на полето с голямото желание да бъдат навреме там, където спешно е нужен техният труд, срамно и обидно е, че някои ръководители грубо и безотговорно пренебрегват елементарни изисквания и собствените си задължения.

На 19 т. м. ръководството на ДЗС — Балван бие тревога — малините в Ново село са узрели, нужно е час по-скоро да се изпратят бригадири, за да не се похаби реколтата. Намесва се началникът на управление „Земеделие“ при ОНС Стоян Димитров, Окръжният бригадирски щаб проявява разбиране, градският комитет на Комсомола във Велико Търново извършва организаторска работа за предварително събиране на младежите. И на 25 юни (место на 3 юли) 40 бивши осмокласници от училище „Д. Благоев“ — Велико Търново с командир Тодор Хаджиев пристигат в Ново село.

Оттук започва истинското ходене по мъките. Обещанието по помощното училище, където трябва да бъде лагерът е заключено. Директо-

рът на ДЗС — Балван Георги Цанков изпраща превоз, за да бъдат транспортирани учениците, а в Ново село никой не знае, че се очакват бригадири. И някак много странно контрастира молбата „Изпратете помощ! Малините загиват!“ с факта, че на обед пристигналите няма какво да ядат.

Междувременно е извършена проверка за готовността на лагера от представители на ХЕИ, Окръжния комитет за младежта и спорта и Окръжния бригадирски щаб. Окръжната абсолютно несъответствие между изискванията и съществуващото положение. Броят на леглата в стаята е по-голям от допустимия, кухненският персонал отсъства, липсват мрежи за прозорците и мухите безнаказано са „наседели“ помещението, умивалните и тоалетните не са подготвени, бойлерът и хладилникът са неизправни. Тоест, налице са всички условия според 25-то Постановление на Министерския съвет бригадата да бъде изпратена на друго място.

И този път е направен компромис. И сега въпреки всички срънати бригадирски ръце ще спасят от унищожение тонове плодове. Но така ли трябва да бъдат посрещани тези, които на следващия ден след завършване на учебната година проявяват съзнание, чувство за отговорност, ентусиазъм?

В същия този ден,

в който те са били изправени пред дилемата „Ще обядваме ли днес или не?“, арестниците им, включили се в малинобора на територията на ДЗС — Елена изпътниха трудовите си норми 120 на сто. Никой не се съмнява, че в Ново село всичко ще бъде наред. Тук има достатъчно добри традиции в това отношение. Само че не би ли могло с една добра организация (от искането на помощ до деня на пристигането е изминала точно една седмица) да се спести на десната горчица на първия бригадирски ден? Не би ли било по-добре дамакингът да им каже башински: „Заповядайте! Разчитаме на вас и сме се погрижили за всичко“, вместо „Ползвай те селската чешма и общата тоалетна докато оправим работата“?

Нека това бъде сериозно предупреждение за всички ни вестители. Нека не се пестят усилията, които ще бъдат многократно възнаградени. Дните до изпращането на първата бригадирска смяна вече се броят на пръстите на едната ръка. А готовността на лагерите и нормалните битови условия през цялата смяна имат значение не само за високата ефективност на доброволния младежки труд. Възпитанието на подрастващите стои съвсем не на последно място.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

ИЗПЪЛНЕН ПЕТИЛЕТЕН ПЛАН

На 26 юни колективът на Завода за запалтаващи устройства във Велико Търново изпълни насрещния си производствен план за шестата петилетка.

До края на годината в чест на XI конгрес на БКП ще произведем допълнителна продукция за повече от 10 000 000 лева спрямо петилетните разчети.

инж. Недю ЖИЛЕВСКИ, директор
Димитър ИВАНОВ, партисен секретар
Генчо ПОПОВ, председател на профкомитета
Росица МИТЕВА, секретар на ДКМС

ПРЕДСРОЧНО

Колективът на Промислените строителен район във Велико Търново изпълни насрещния си план за първото полугодие. Най-голям дял за този трудов успех приглед Деня на строителя имат бригадите от групите на техническите ръководители Любен Мартинков, Стефан Тодоров, Крум Борисов и други.

До края на периода ще бъде извършено допълнително строителство за над 20 000 лева.

Преди три дни колективът на завод „Кирил и Методий“ в Елена изпълни шестмесечния си производствен план. До края на месеца ще бъде произведена надпланова продукция за повече от 30 000 лева.

Своята производствена програма за шестте месеца на годината изпълни и клоът на месокомбинат „Родопи“ в града. До края на юни ще бъде реализирана допълнителна продукция за около 50 000 лева.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Дневник на прегледа

В рамките на Националната преглед на историческата драма и театър в четвъртък се представи колективът на Пернишкия драматичен театър с пиесата на Милко Милков „Войната, която не

остана последна“. Постановка — Христо Кръчмаров, сценария — Добромислав Петров. В ролите участваха Генчо Димитров, Калоян Цанов, Светослав Иванов, Георги Русев, Мария Карел, Кирил Методиев и други.

Снощи на сцената видяхме драматичен театър „Владимир Трапанилов“ — Видин с пиесата „Страстната неделя“ (Велчева завера) от Павел Войников. Режисор — Иванка Цветанова, гост-художник — Георги Иванов. В ролите — Герасим Павлов, Николай Васильовски, Петър Антонов, Христо Курдов, Панайот Янев и други.

В четвъртък Видинският театър гостува със същата пиеса на жителите на Горна Оряховица.

ТЕНДЕНЦИИ В РАЗВИТИЕТО НА СЪВЕТСКОТО СЕМЕЙСТВО

На въпроси на кореспондент на АПН отговаря известният съветски демограф, докторът на икономическите науки **БОРИС УРЛАНИС:**

— Ако може да се говори за „портрета“ на средно типично съветско семейство, какъв е този портрет — съставът на семейството, средната възраст на съпрузите, тяхното образователно равнище, доходите?

— Съветското семейство се характеризира от следните цифри. Средният състав на семейството — 3, 7 души. Средната възраст на съпрузите: на майките — 30—34, на бащите — 33—37 години. Тяхното образователно равнище е практически еднакво — през 1974 година 737 мъже и 739 жени от всеки 1000 заети в народното стопанство имаха висше и средно образование. И мъжът, и жената в това „средно“ семейство работят — в общия брой на работниците и служащите в СССР жените са 51 на сто.

— Кое е решаващо при избора на спътник в живота? Имам ли значение материалните интереси, мнението или съгласието на родителите?

— Встъпването в брак обикновено става без каквато и да е намеса на родителите, макар че именно тяхното мнение има влияние. По данни на социологическите изследвания сред младите из новен мотив за встъпването в брак е любовта. Материалните интереси нямат значение. Изгуби предимния си смисъл понятието наследство. Девойките по данни на редица изследвания ценят преди всичко у бъдещите си мъже трудолюбивост, целеустременост, широкия кръг интереси, а младежите у бъдещите си жени — добротата, външната привлекателност, уменията да водят домашни дела.

— Злободневен ли е за съветските хора въпросът за главата на семейството?

— Аз мисля, че не. Но за нас, демографите, този въпрос представлява определен интерес от гледна точка на отношението на родство към главата на семейството. Именното от 1939 година въпросът за главата на семейството фигурираше в бланка за преброяване на населението. Главата на семейството може да се нарече онзи от съпрузите, който печели повече. По време на преброяването през 1959 година от 50 милиона семейства у нас имаше 36 милиона семейства, в които глави бяха мъжете, и 14 милиона, възглавявани от жените. При преброяването през 1970 година (58,7 милиона семейства) е фиксирано съотношението 43:13,7 милиона семейства „в полза“ на мъжете.

— Колко брака се сключват ежегодно в СССР? Какви тенденции има по отношение на възрастта на младите хора, встъпващи в брак?

— През 1973 година бяха сключени 2 милиона и 516 хиляди брака, от които 300 000 повторни (всеки осми). Всяка четвърта булка е била на възраст до 20 години, всяка втора — на възраст 20—24 години.

— Сега средната възраст на съпрузите е 22—23 години, на съпрузите — 24—25 години.

Нарасна броят на браковете сред студентската младеж, а това е една много голяма категория. Освен това се промени структурата на студентската младеж — жени те сега са 50 на сто от студентите във вузове и 53 на сто от учащите се в техникумите.

— Как влияе повишаването на материалното състояние на съветските хора и подобряването на жилищните условия върху раждаемостта?

— Наблюдава се едно интересно явление. Материалното положение се подобрява, а раждаемостта в сравнение с 1940 година се е понижавала. Показателът е по-висок, отколкото в повечето европейски страни, но това е слабо утешение за нас. Противоречието между интересите на обществото като цяло (нужно е семейство с три деца) и създаването се по желание (семейство се ориентира към едно-две деца) е главното демографско противоречие в нашето общество.

— С какво обяснявате това?

— Причините са няколко. Първо, успехите на нашето здравеопазване и системите за обществено осигуряване доведоха до отпадане на функциите на децата като „печеловници“ на родители те на старини.

Друга причина — стремимостта да се осигури по-високо „качество“ на децата в ущърб на тяхното количество. Много

родители извън задължителната програма на средното училище се стремят да обучават децата си на чужди езици, музика, записват ги в спортни школи. Разбира се, всички това влияе върху бюджета на свободното време на родителите. Растат и материалните разходи за едно дете.

— Къде е изходът от това положение?

— В активизирането на демографската политика. Нашата държава прави много, за да облекчи положението на работещите майки. Непрекъснато расте броят на местата в предучилищните учреждения. В яслите и детските градини сега има 11 милиона деца, 4,5 милиона деца през лятото са в детски градини и лагери. Броят на децата в училищата и групите с удължен ден през 1974 година беше 6,8 милиона.

По съветските закони жена, която е родила и възпитала 5 и повече деца, има право на пенсия не на 55, а на 50-годишна възраст.

Известни резултати по активизирането на раждаемостта трябва да дадат последните постановки на правителството — увеличаването от 1 декември 1973 година на броя на платените дни за грижи за болно дете и заплащане на отпуската по бременност и майчинство в размер на

пълната заплата, независимо от трудовия стаж. А също така въвеждането от 1 ноември 1974 година на помощи за многодетните семейства.

За стимулирането на раждаемостта на вторите и третите деца е много важен въпросът за въвеждането на помощи на майките при раждането на второ и трето дете.

— Може ли обществото да помогне на самотните хора, несъюзени да създават собствено семейство? Как вижда те решението на този въпрос?

— Това е сериозен проблем. У нас 23 на сто от мъжете на възраст 25—29 години, 11 на сто от мъжете и 15 на сто от жените на възраст 30—34 години не са женени. Едно от решенията може да бъде създаването на специални брачни бюра, каквито впрочем има в някои социалистически страни. В печата се обсъждаше идеята за създаване на информационни центрове, оборудвани с електронно-изчислителни машини, с цел да се облекчи срещата с другарката в живота. Аз подкрепям тази идея. Според мен „електронната сватовница“ не е толкова лоша, колкото изглежда на своите противници.

НОВА МЛАДЕЖКА БРИГАДА

Неотдавна колективът на участък „Режеш инструмент“ в Механичния завод „Лясковец“ с ръководител Георги Михайлов се обособи като младежка бригада и избра за свой патрон Н. И. Вапцаров. В тържествена обстановка „кръстникът“ на бригадата, бившият на роден партизанин Тодор Тодоров, обяви името и връ-

чи на всички членове на бригадата книжки със собствения кодекс на младежката производствена единица.

Новата младежка бригада носи с чест името на своя патрон. Платът си за майта и изплатил 137 на сто „Средна добрица“ си Пеню Пенев Иван Георгиев. Йондан Драгнев, Георги Георгиев и др.

Снежана ПЕТРОВА

Среща с човечността

Близко до град Елена, сгушени сред зеленина, десетина къщи на махала Тиганци доживяват последните си дни. Тук преди половин век живеят балканския джидо Тодор Генов, „пунска корени“ с работливата си жена.

Когато през пролетта на 1927 година им се ражда десетото по ред дете, те дълго се чудят какво име да му дадат. Всички баби, дядовци, близки са подновени Някоя от по-големите сестри предлага да кръстят детето на църквата в градинката роза.

Тича босичката Роза по селските пътища и пътечки, а с хубавите си песни и крещания си смях пълни с радост души на родителите и близки.

Късо беше детството на селските деца. Грижата за коравия заляк си спохождаше още 8—10-годишния Цинма 30-те декара балканска земя можеха да изхранят десетте деца на Тодор и Йорданка Генови? Рано изхвъркнаха те от сиромашкото гнездо. Роза още от малка тръгна на служба по чужди къщи. Бедна, но лична девойка беше тя. Много младежи се загледаха и въздъскаха по нея. Но тя мечтаеше за богат дом. До гуша й беше дошло от сиромашката. Но бога тият дом не й донесе щастие. Младата невеста очакваше първа рожба — първа радост. Но и тази надежда скоро угасна. Селското невежество позволи на детския паразит да разруши калено в труд тяло на младата жена. След изписването й от болницата свекърът и свежъртата не я приеха в дома си! Роза се върна под топлия покрив на родната къща. Тежка мъка падна над сиромашкия дом на баба Йордана и дядо Тодор. Напалавото им и жизнерадостта им дете остана приковано за цял живот на легло. А беше само на 22 години.

В тези тежки дни някой от близките й донесе спастелната „Чайка“ от Бирюков, после „Как се каляваше сто маната“, „Повест за истинския човек“, „Мъжеството“. Във в „Работническо дело“, прочете очерка „Победител“, в който бе описан героичният жизнен път на автора на нейната любима „Чайка“ — Бирюков. От очерка тя научи, че също като нея той е прикован на легло. Роза написа писмо на Бирюков.

Той скоро се отзова с топлите думи: „Няколко има много приятели. Облегнете се на техните рамена...“ Той вдъхна много вяра и смелост. Тогава тя реши да учи и да отвори пред себе си по-широк хоризонт към света на науката. На помощ й се притекоха обществено та на Елена, учителите от гимназията. А нейната неграмотна майка къде не обиколи да търси учебници и други помагала.

Десетте живи деца на баба Йордана, която народната власт удостои с високо то звание „Майка героиня“, бяха се задомили в различни краища на страната. Дядо Тодор и баба Йордана старееха. При кого можеше да остане тяхната обичана дъщеря?

Сбраха старите родители четиримата си сина да се погледят, да решат! Ше поеме ли някой грижата за старите и най-вече за Роза. Трудно беше на всички. Но най-малкият от братята, Иван, отсече:

— Аз ще остана при вас и при Роза! Не беше лесно на Иван да гледа сам родителите си и болна сестра. И понякога, със сподаването от мъка гласовете му подхвърляха:

— Ти тъй не можеш, я кара. Остави ги, ние ще му търсим колата. Ти разбираш, че в тази къща няма да влезе, докато сестра ти лежи болна.

Такива думи се чуваха и от съседите. Но Иван беше решил с ума и сърцето си. Не след дълго той се слари с работливата Денка от Долни Марян. Преди да й предложи да се ожени, той не скри картината в бащиния дом.

— Щом те обичам, ще обичам и сестра ти и ще се грижа за нея, докато съм жива.

Денка и Иван се ожениха през 1936 година. Не след дълго почина дядо Тодор. Грижите за семейството легнаха изцяло върху Иван. Денка прие Роза като родна сестра и пое грижите около нея.

През 1958 година Роза за върши с успех еленската гимназия и записа в дневника си: „Аз успях да надяна се бе си и да достигна до изпити. Нататък е лесно. Зная, че няма да спра пред нищо...“ Тя наистина не спря. Записа българска филология в Софийския университет. Ко-

Строящата се сграда на БНБ, с която ще се оформи центърът на Велико Търново.

Снимка: ИЛИМ

Антоан дьо Сент-Екзюпери

По случай 75 години от рождението му

Антоан дьо Сент-Екзюпери още един път доказа, че не е необходимо писателят да създаде много творби, за да осигури безсмъртие за тях и за себе си. Той написа няколко произведения, които трудно могат да се вметат в литературните жанрове. Те не биха могли да бъдат причислени към романа, поестта, новелата, разказа. Не сюжетната интрига в тях е съществено, а дълбоката човешка мисъл, изразена в етични символи. Може би е прав Андре Моруа, който вижда в произведенията на Сент-Екзюпери есета за хората, за земята, за живота. Не ка добавим: есета за полета на човека към недостигнатите висоти. Не само авиаторът Сент-Екзюпери, но и писателят се стреми към тези висоти. И ги достига.

Сент-Екзюпери е удивителен пример за единство между творчество и живот. За него самолетът е неизменен и последен другар в тежките дни на близките двадесет години. В творчеството му той е декор, върху който изпъват хората с богата душевност и високи добродетели. Всяко негово произведение е пречупено през зрителната призма на летеца. През нея и от висотата на духовния полет той прави големи философско-поетични обобщения.

Но не съвзвездията и контигентите, за които пише Сент-Екзюпери, са предмет на неговото творчество. Те са терен, върху който живее, мисли и действа човекът. „Качеството на свидетел, пише той в „Боев пилот“, винаги ме е ужасявало. Какво съм аз, ако сам не участвам? За да съществувам, ме не ми е потребно да участвам“. Задоволяването на тази потребност той заплати с живота си.

Французинът Сент-Екзюпери не може да стои безучастен, когато хитлеровите пилоти нахлуват в неговата родина. Гражданският пилот, пренесъл въздушната почта над Сахара, Андите и т.н. Перенесен, става военен пилот, който извършва разузнавателни полети над противниковите позиции. Той се бунтува срещу забраната на френското военно командване, което не иска да излага на опасност знаменития вече писател и не му позволява да лети. Разрешават му да извърши пет последни полета. Той измолва още три. И от последния не се завръща. Германски изстребител го сваля лъквде над Средиземно море. Или може би, подобно на своя герой Фабиен от „Нощен полет“, при свръшване на горивото и загубване на надеждата за връщане, той „възлязъл към небото“, гъсто осяено със звезди. Датата е 31 август 1944 г.

Една от обичайните теми на Сент-Екзюпери е другарството между хората. С присъщия му философско-афористичен стил той пише в „Земя на хората“: „Ние димаме с пълни гърди само тогава, когато сме свързани с нашите братя и между нас има обща цел; ние знаем от опит: да обичаме — съвсем не значи да гледаме един друг, но да гледаме заедно в една посока. Другари са тези, които като алигенисти, завързани с едно въже, се изкачват на един и същи връх“.

Сент-Екзюпери загина твърде млад — на 44 години. Неговото творчество, в кое то особено много заема умишлената приказка „Малкият принц“, призовава от етични символи и философска мъдрост, е едно от най-големите постижения на художествената проза на нашия век. То получи заслужена популярност и сред българските читатели.

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

На първо място

Преди известно време в Павликени се състоя състезателен преглед на санитарните дружини в града. Целта бе да се провери готовността на членовете им да дават първа медицинска помощ на пострадали.

Отлично се представиха санитарните дружини при ПИК „Дружба“ и ТКЗС с командири Севда Бойчева и Снежана Драганова.

Петър КИСЕЛОВ

Йордан СЕРАФИМОВ

Рангел ЗЛАТКОВ

СИМПТОМИТЕ

Продължение от брой 75

По цели нощи четеше. Обичаше да се усамотява и да се пренася сред героите на произведенията. Със своите другарчета спореше за прочетеното, надпреварваше се кой по-вече книги ще прочете, кой повече литературни герои ще заобича. В третия клас Митко, вече известен под прякора Кискиня, най-много обичаше Бойчо Огнянов от романа на Иван Вазов „Под игото“. Той му бе кумир, непрекъснато говореше за него.

Беше много любознателен. Веднаж в класа заедно с учителите влезе и инспектор. Имаха български език. Урокът бе за българските говори и гатанки. По средата на часа инспекторът реши да зададе някои гатанки.

— Тинка биволница вълци в себе си крие. Що е то! — запита и зачала.

— Мъгла — високо извири Митко.

— Видиш го, а не го чуеш? — отново се обади инспекторът.

— Пак мъгла — отговори Митко.

Гостът се засмя. Обърна се към учителката. Тя също бе довольна.

— Още две гатанки, но към целия клас! Първата: „Два вола, една шия!“

Учениците се замислиха. Някои се обърнаха към Митко да им подсказва.

— Торбата — провикна се едно момче от последните чирнове.

— Така ли е, Димитре! — с уважение се обърна инспекторът.

— Не е точно. Това са дисагите.

— Браво, браво! — търлено се смееше гостът. А сега втората: „Без език — живее, не яде, не пие, а говори и пее“.

— Ами радиото — Димитър не изчака. — Тази гатанка снощи прочетох в едно списание.

Авторитетът на Димитър Дюлгеров дойде не току-тъй, а заради ученолюбивостта и темпераментния му характер. Знаеха го като борец за справедливост, като силен ученик. Израснал, вече четиринадесетгодишен, той стана красива

момче. Майка му бе горда и радостна, пълнеше й се сърцето като го виждаше да расте висок, стрес, с открито чело, буйнокос и с току-що покосили мустачки, винаги засмян, светъл в лицето. Синът и ще седне на стол в двора, а тя ще излезе, ще застане в страни до него и дълго ще го наблюдава. Особено много я осяществяваха любовта на момчето към книгите.

А бай Георги, преминал зрялата възраст, се връщаше от работа все по-морен, натежал от годините, влизаше в малката стая и с нетърпение чакаше да се върне синът му от града, да си поговорят, да се видят. Обичаше той децата си, но към момчето изпитваше особено чувство, като към продължител на неговите дела, на неговия род. Ще приседнат един до друг — баща и син, и дълго време ще си говорят за разни неща. Митко вече порасна, с него могат да се водят по-сериозни разговори — за живота, за изминалата война, за немотията, за бъдещето, за Септемврийското въстание от 1923 г., за по-нататъшното учение. Загрижен бе бай Георги за сина си — какво ще стане от него, накъде ще избие, тежки времена настъпиха. Ала разговорите се водеха все около несправедливостите в живота, каквито в Горна Орховица изобилстваша.

Кой знае защо една вечер Митко помоли баща си да му разкаже повече за Първата световна война.

— Какво да ти разказвам, сине! Войната е тежко нещо. Виждаш как пред очите ти изтича кръвта на твоя другар и не можеш да му помогнеш. Куршуми свистят около главата ти и всеки момент очакваш някой да я пробие — бащата говореше плавно, уморено. — Късмет имам аз, сине, колко пъти съм се разминавал със смъртта.

— А защо войниците трябваха към София, татко! Въстание при Влада са правили! — Митко отдавна искаше да попита баща си за това въстание, за този бунт, против който бяха изпратени юнкери, войска.

— Ами как да ти кажа. Много са причините. Различни са. Аз по простому те ги го обясня, да ги знаеш. Не съм учил, но с прости думи... Тази война не беше справедлива. Воювахме по каприз на цар Фердинанд. А той е чужд цар, не е българин, нали знаеш това.

— Да, знам.

— Мизерия бе на фронта, глад, нямаше хляб, окъсани бяхме... Измъчени... Самите войници проявиха много героизъм. Храбър е българският войник. Това от баща си запомни. Ама тези продажни офицери, гледаха как повече да забогатят... Все по-тежко и по-тежко ставаше на фронта, неудържимо ставаше. А богатите трупаха пари, злато. Да, да. Имаше добри хора, комунисти, които разясняваха истината. Тях ги гонеха, арестуваха, наричаха

ги предатели и ги съдеха. Няколко отидоха в затвора. А гребане ли те военният съд, става опасно. Смъртта е сигурна, особено на фронта... Търсеха комунисти под дърво и камък. А между нас достигаше „Работнически вестник“, знаехме, че комунистите го носеха, дори ние ги познавахме кои са, но ги криехме. Поражението на България във войната беше преди всичко политическо поражение.

— Голямо въстание беше, нали!

— Лично аз не съм участвувал в него, но знам от приятели, че било голямо. Войниците се събрали и тръгнали към София да се разправят с продажното правителство. С ярост въстали. Ах, как бяхме настървени и ние! Лозунгите издигнали тесняците: „На нож по-големият! Смърт на виновниците за катастрофата!“ И войниците тръгнали. Това въстание е известно в историята като Владайското войничко въстание. То обаче не успя... Това е.

Митко за пръв път чу истината за въстанието, за което много се говореше. Вестниците бяха писали против него, ругали подбудителите, а ето че то било справедливо. Щом баща му каза, значи добри намерения са имали войниците. Направиха му впечатление думите на баща му, че поражението във войната е преди всичко политическо. Не обичаше той и богатите. Яд го хващаше като гледа техните деца — нахранени, накончени, с червени бузи, самонадеяни, сякаш че целият град Горна Орховица бе та хен. Защо така бе устроен святът! Животът не бе еднородно благосклонен към всеки. Коя е причината един да преживя, а други да гладуват, един да ходят издоявани, а други — само с кръпки. Светът бе устроен сложно и тази сложност го занимаваше. Главното в неговото развитие и възпитание беше свършено — неспособният живот, несправедливостите, семейната среда, убийствата през Септември 1923 г., личното поведение и разказите на баща му, прочетените книги за българските възраждания го изграждаха като борец за истината, като защитник на бедните, като бунтар. Митко заобича тесняците, както баща му нарече комунистите, у себе си ги величаваше.

Димитър Дюлгеров — Кискиня завърши гимназия с отличен успех и това бе гордост за майка му, и за бай Георги... Израстваше буден, силен, умен младеж, стресен и красив. На живота гледаше със свои очи, дръзко. Беше честоплобен, особено при обиди независимо от какъв род е тя. Но над всички черти най-ярко доминираше решителността.

Край

ПЪТИЩАТА НЯМАТ СПОМЕНИ

— Има една песен „Шофьорите са като ято“, знаеш я, нали. Вярно са го казали. То сега шофьори колкото щещ — само спри някъде по пътя и гледай колко коли ще се изтъкват край теб. Разбира се, повечето са опитни, дългогодишни, професионалисти, но има и по-млади, неопитни. Пък при нас, водачите на моторни превозни средства, грешки не бива да стават — тях заплащаме с живота си, че и с живота на другите... Вече 30 години съм зад волана и зная, че като внимава човек и спазва правилата — едва ли ще допусне някаква катастрофа. Преди две години... Ама ти какво се за мисли?

— А, нищо. Гледам поле то, обгорено от слънцето, слушам те и си мисля: Колко много пътища. И по колко ли от тях си минал?

— Ти на шофьора му дай пътища. Натисне ли веднаж педала — по-шастлив от него няма. Колко пъти съм ми навал по тези пътища — не мога ти каза. Но остават в паметта ми спомени — оживяват понякога дори в сънищата. И как няма — по-голямата част от живота ми минава на път. Те, пътищата, нямат спомени. Но ние, хората, без спомени не можем. Като минавам по някое шосе или черен път, все за нещо се сещам — то станало преди десетина и повече години, а аз не мога да го забравя. Аз бях първият шофьор на ТКЗС — Тодорки Сеновец и всичко — от учредяването му до днес е оставило по някаква отпечетък в мене. Исках ли да ти разкажа какво ми се случило миналата година хей там, зад оня байр?

...Беше през лятото, по жътва. Осемнадесети юли. Тогава прекарвах пшеница от комбайните както всяко лято. Пък то едно време беше — все превалаша, не ни дава възможност да приберем зърното... Привечер към пет часа правех курс към комбайните. Жънеха един блок край Градина. Наближавам вече, а небето като се затъмняло, страшна работа ме става, си мисля. И докато си помисля, насреща ми блесна светлина и ме заслени. След малко грмна стряхот — като се поогледах — на сред пшеничния блок се издигна дим, димна какава с рабтата в същото време, си гурно и ти видях пожара, колкото да направиш надува, алаксона, пусна фановите, бедията съборана, че времето за гурне нима. Спрях колата, грабнах мотилната тулукка и хукнах към пожара. Дотърча и дънбо. Сърцето ме заболва като видях как изгаря житото ми ако не успя да го загасим! Гле разбула колко време се минало. Излязох двамата с тулукките — ама мъжката, но едно време нещо взе да ми парни на гърба. Авърлям работна та манта и продължавам. Когато е дошъл и комбайнерът Георги Стаматов, а после и пожарната, не сме успели. Почти ояхме потушили пожара. Изгоря един парцел колкото за един апартамент място. А одокът беше 1000 декара! Похвалиха ни, после награди ни дадоха, но това не е най-главното. Истали ви ояхме, че спасихме реколтата...

...той се умълча за миг като че премисляше нещо и след кратко колебание додаде: — Пък и не само по кърпата стават забележителни неща! По пътищата както ли не ми се е случвало... Преди две години се връщам една вечер от с. Константино. Извед

ПРОДАВАМ „Транзит-601“. Справка — Горна Оряховица, „Г. Димитров“ 62 — след 18 часа — Марков.
ПРОДАВАМ „Транзит-601“. Велико Търново, „Балванска битка“ 96 — Димитров.
ПРОДАВАМ „Транзит“ — запазен, Велико Търново, „Възрожденска“ 11, телефон 2-06-70.

ПРОДАВАМ спешно „Запорожец“ стар модел, запазен. Справка — Горна Оряховица, ул. „Цар Освободител“ № 38 — след 17 часа.

ЗАМЕНИМ къща с двор в центъра Килифарево срещу етаж, апартамент Велико Търново.

Справка — телефон 2-29-98 — след 19 часа.
ПЪЛНОМОЩНО № 2 от 2.1.1975 година на Цветан Недков Иванов, издадено от Фабрика за теменек амбалаж — Лисковец — да се счита за невалидно.
ИЗГУБЕНИ шофьорска книжка, пари на Ариф Мустафов, Сашево, Великотърновско. За молба да бъдат предадени срещу възнаграждение.

...къж гледам вдясно товарна кола се захлупила на земята. Хора не се виждат. Претрепали са се, помислих в първия миг. Спрях колата и ти чам. От кабината се чуват викове. Ключалките на вратите блокирали, самите врати се забили в земята и в тъмнината не мога да разбера има ли жертви, няма ли. Грабнах лопатата и лопта, колая, вдигам с лопти вратата и оттам изскачат шофьорът и другият — и двамата живи. Хвърлиха се да ме похвалят. От селкооп в Беброво били. Помогнах им с каквото можах да се оправят. Наля затора сме хора — да си помагаме. Откъде да зная дали и мен някога няма да ме сполети някаква беда на сред път.

Излязохме на магистрала та Пътят се изправи срещу нас и моторът ритмично запя. След няколко минути влязохме в района на Самово дено.

— Аз съм до тук — рече моят водач — Работя в „Автостопанството“ на ПМК — Г. Оряховица. Гръбна да се отбия тук, до администрацията на предприятието.

— А как се казвате?

— Името ли? Толкова ли е важно името? Марин се казвам. Марин Българов.

Колата зави вдясно и се насочи към портала. В очите ми се наби табелката с държавния контролен номер на камiona BT 21-35.

Тодор ЛИЦОВ

Комсомолският автобус

Любовта към машините, рождена на ученическата скамейка, събра Съби и Гено в предказармената школа в Русе. Двете години в Българската народна армия бяха години на израстване, години на мъжкване. В часовете на почивка между две занятия един до друг са мечтали да се отдадат на започнатото, да не се разделят в живота и в новата си професия да бъдат пак един до друг, тъй като най-хубаво е да имаш другар до себе си, с когото да споделиш радости и тревоги. Спомени ги връщаха към родното село Мусина, към необятните поля на родната земя, към тихите сенчести места край рекичката.

Любовта към машините ги доведе в ДАП „Пътнически превози“ — Велико Търново. Даде им пътния лист в живота. Това беше в края на 1971 година. С младежкия си жар, с ентузиазма на годините, без да поставят условия и проявяват капризи, те започнаха да отдават всичките си сили и умение за изпълнение на поставените задачи. А автомобилите бяха стари. Имаше голямо текучество сред шофьорите, предимно сред младите. Стремяха се със своето поведение да „стабилизируют“ колектива сред който работят, да бъдат за пример.

Годините минаваха неусетно. Появиха се и семейни дължения. Тяхното умение в професията растеше. Работническата закалка си казваше тежката дума. Постепенно преминаваха през различните етапи на професията — лека таксиметрова кола, товарна таксиметрова кола, автобус. Теоретическата подготовка в различните курсове и школи спомогна за усвояването на различните транспортни средства. В книжките за правоспособност бяха вписвани новозащитените класове.

И ето, в началото на 1974

г. Съби Бочев и Гено Генов за своя труд получиха доверие на ръководствата на ДАП — дирекция и на авто стопанството — предадена им беше за обслужване новополучената автобусна кола. С решението на ЗК на ДКМС автобусът беше определен за „Комсомолски“. Екипажът се обособи като младежка производствена единица и се включи в социалистическото съревнувание, като прие призива на 30-те младежки бригади от Великотърновски окръг.

Запяха се дни, месеци на упорит труд. Гласуването доверие получи ново измерение — Бочев и Генов бяха приети в редовете на Българската комунистическа партия.

Цифрите за изминалите пет месеца на 1974 година ясно говорят за работата на младежката производствена единица — 505 лева икономия от гориво, 124 лева икономия от гуми, 1200 лева икономия от ремонт. Понеем автобусът се движи по градски линии, в планина няма показатели за припадък, по уважението на пътниците се показват за неговото превъзвисяване. От юли 1974 година автобусът редовно е отличаван с преходното плакат „Образцов автобус“ — поддържан в изрядно състояние от екипажа както в техническо отношение, така и външно. Бочев и Генов са носители на знанието „дълбоко в професията“ за тях няма трудни и лесни маршрути, всички са еднакви, стига да бъдат в полза на хората. Пътническите думи могат да се кажат по отношение на спазването на графика и културното отношение към пътниците.

Сега, когато по родните поля се приюпва плодът от труда на селскостопанските труженници, Съби Бочев, не забравяйки земята, реши отпускат си да отработи като комбайнер. Това е един пример за стремеж да бъдеш полезен там, където си нужен, където чакат твоята квалификация и умение. Може би след него и Гено Генов ще работи в селското стопанство по време на отпуската си.

Това е — тя, напрегнатата трудова биография на челниците в Автостопанството, на младите комунисти Съби Бочев и Гено Генов. Трудолюбивите и доблестни шофьори, които не са малко в автостопанството „Пътнически превози“ — Велико Търново, ще посрещат с чест Празника на транспортния работник.

Димитър НЕДЕЛЧЕВ

Лазар НЕДЕЛЧЕВ

ДАП „Смесено автостопанство“ — Павликени

ДАП „Смесено автостопанство“ — Павликени беше едно от първите в страната, което извърши концентрация на транспортните средства за обслужване целия павликенски район, всички промишлени предприятия, строителството, клоновете на аграрно-промишлената комплекс „Росица“. Концентрацията позволи по-пълно, целогодишно да се използват

автомобилите, да се прегрупира според нуждите в съответните отрасли. От 0.12 лв. преди концентрацията, сега издръжката на 1 тонкилометър е 0.065 лв. От 1 289 000 т превозени товари през 1974 г. достигнаха 2 900 000 т. Последният, трети етап на концентрацията, който завърши до края на годината, като към обслужваните отрасли от автостопанството ще бъде

включена и търговията. Това ще позволи да се превземе и насрещният план на колектива — 3 280 000 т превозени товари.

Наред с превоза на товари важно място в дейността на ДАП „Смесено автостопанство“ — Павликени заемат превозът на пътници. Стопанството поддържа автобусни линии с всички села в района, с повечето градове

от окръга, с Ловешки, Русенски и Габровски окръг. Високата култура на обслужването прави пътуването с автобусите на ДАП — Павликени удобно и приятно.

Гордост за автостопанството са водачите на товарни автомобили Велко Йорданов, Георги Ангелов, на автобуси — Иван Филипов и Найденов, водачът на таксиметрова кола Христо Ненов. С участието на специалистите е разрешен въпросът за превозването и механизирания разтоварване на зърнени торовари. Заслугата е на Борислав Цочев, Ватко Чернаев и Благо Ванков, а икономическият ефект, който надхвърли 15 000 лева. Успешно беше внедрено рационализаторско предложение на Петър Желязов и Стефан Иванов за автоматично отваряне на каиците на автобуси „Шкода“ — „Мадара“, икономическият ефект от което е 12 000 лева. Това са само част от темите, залегнали в личните творчески планове на специалистите от предприятието.

ДАП „Смесено автостопанство“ Павликени — това е потвърждение на предимствата на концентрацията, илюстрация на бъдещия път на развитието на автотранспорта. Трудолюбивият и сплотен колектив всеки ден с делата си доказва това.

Ресенските железничари

За изминалия период на предконгресната година — 700 т товари над насрещния план. От ускорената обработка на вагоните са икономисани над 45 600 вагончаса

Между колектива на гара Ресен и „Транспед“, ДАП „Бугариллод“, СП „Карьерни материали“ и АПК „Горна Оряховица“ е създадена добра съгласуваност. Всички раздушно откликнаха на призива за предсрочно изпълнение на плана за превозите при рационално използване на вагоните. И резултатите не закъсняха. Още от първите месеци на годината гаровният колектив успя да нагрудна аванс в изпълнението на плана по натоварването и ускорената обработка на вагоните.

Успехите са резултат от труда на стрелочниците, ръководителите по движението и осаналите за осигуряване необходимия брой вагони на товародателите. И от друга страна, на добрата съгласуваност между гарата и „Транспед“ и останалите товародатели. На трето място общият успех е резултат на добре и правилно разбраната задача от железничарите на гара Ресен да се товари колкото се може по-вече, а вагоните да се обработват по-бързо. Именно на тази основа бе поставена или по-точно на това изискване бе подчинена работата на всеки член от колектива на гарата. Безспорно, този дивиз бе в основата на организирания социалистически съревнование между работниците в чест на професионалния, им празник и на XI конгрес на БКП.

Много и големи бяха затрудненията на гаровния колектив, но той ги преодоля. За изминалия период на предконгресната година са натоварени над 700 т товари повече от насрещния план. Още по-радостно е, че основният измерител за качеството на извършената работа — местният престой, потвърди, че целият колектив успешно изпълни плана по натоварването. Подобреното качество на работата му се потвърждава

лезничарите на гара Ресен да се товари колкото се може по-вече, а вагоните да се обработват по-бързо. Именно на тази основа бе поставена или по-точно на това изискване бе подчинена работата на всеки член от колектива на гарата. Безспорно, този дивиз бе в основата на организирания социалистически съревнование между работниците в чест на професионалния, им празник и на XI конгрес на БКП.

Много и големи бяха затрудненията на гаровния колектив, но той ги преодоля. За изминалия период на предконгресната година са натоварени над 700 т товари повече от насрещния план. Още по-радостно е, че основният измерител за качеството на извършената работа — местният престой, потвърди, че целият колектив успешно изпълни плана по натоварването. Подобреното качество на работата му се потвърждава

Придобивка за транспортните работници

В района на Горна Оряховица влезе в експлоатация новият контейнерен терминал „Честово“. Той отговаря на всички технологически и технически изисквания за съоръжения от този род. Основното му предназначение е да приема, разпределя и отправя за съответните направления и клиентите стоките, натоварени в голямотонажните контейнери.

Поддържането и обслужването на 35-тонния портален кран е поверено на един млад, но амбициозен колектив. Всяка свободна минута кранистите Пеню Димитров, Димитър Радков и механикът Иван Трифонов използват, за да проверят техническата изправност на скъпите, високопроизводителни съоръжения. Те поддържат в изрядна чистота помещението, са ми проявяват инициатива за благоустрояване на района около терминала.

С всеки изминал ден исканията за превоз на стоки с контейнери се увеличават, тъй като предимствата му са много. Освен това още в първия месец от своята производствена дейност терминалът обх

вана изцяло товародателите от окръга и дори обслужването на Габровски и Търговищки окръг. Предвижда се в близко време да се увеличи потокът от товари и от други места.

През шестата петилетка в нашия окръг обемът на този род дейност нарасна 6 пъти в сравнение с 1970 г. След пускането на контейнерния терминал в редовна експлоатация през следващата петилетка превозът с контейнери ще се увеличи още 3 пъти спрямо постигнатото през 1975 година.

Стопанян на терминала е товарна гара Горна Оряховица. Но създаваната организация на работа и експлоатацията са комплексни. Дължа ползотворната работа имат и шофьорите на контейнеровозите, които са служители на автотомобилното предприятие, както и специалните работници от „Транспед“. Те проявяват много инициативност, умение и старание, за да преодолеят трудностите, съпътстващи процеса на обработка на контейнерите.

Мария ШАЛАВЕРОВА

Езикова гимназия — Велико Търново

с ъ о б щ а в а ,

че от учебната 1975/76 година се откриват две паралелки със засилено изучаване на френски и английски език. Приемат се ученици от Великотърновски окръг, завършили VII клас. Класирането ще се извърши по реда на бала. Предимство имат завършилите езиковите школи или училища в чужбина.

Кандидатите да представят в срок до 30. VI. 1975 година следните документи:

1. Свидетелство обр. 8 за завършен VII клас
2. Характеристика
3. Молба
4. Документ за изучаване на съответния език (ако притежават такъв).

За справка кандидатите да се отнасят в гимназията телефон 2-26-52 и 2-13-07.

ДАП — Велико Търново

на б и р а

кандидати за обучение в армейските автомобилни школи. Същите ще се ползват с предимство, ако са сключили договор с предприятието, че след завършване на военната си служба ще работят най-малко 3 години в поделенията на ДАП като шофьори.

Сключването на договорите се извършва в поделенията на ДАП във всички градове на окръга.

Техникум по млечна промишленост — Левен, ул. „Майор Георги Кочев“ 102, телефон 2-33-36

у в е д о м я в а

интересуващите се, че за учебната 1975/76 година ще приемат:

1. ЗА ТЕХНИКУМА — 35 курсисти девойки и младежи — срок на обучение 4 години специалност „Среден техник“, технолог по млечната промишленост. Приемат се завършили VIII клас от цялата страна. Завършилите се разпределят на работа в млекозаводите и млекообработвателните пунктове на АПК като технологи, лаборанти, сменни майстори, качествени контролори. Имат право да продължат образованието си във всички висши и други учебни заведения над средното образование.

Срок за подаване на документи до 2 юли 1975 година.

1. Молба
2. Диплома (оригинал)
3. Характеристика
4. Свидетелство за раждане (акт)

II. СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ. Ще се приемат — 105 курсисти. Срок на обучение 3 години — специалност — машинист-апаратчик в млечната промишленост.

Приемат се младежи и девойки завършили VIII клас, но не по-възрастни от 17 години. Завършилите получават средно образование с право да продължат във по-висше учебно заведение. Разпределят се в млекозаводите или АПК в страната, като машинисти-апаратчии.

Всички курсисти получават безплатна храна и работно облекло. За част от момчетата и обществителите.

Срок за подаване на документите до 15 юли 1975 година.

1. Молба
2. Свидетелство от VIII клас.
3. Характеристика
4. Акт за раждане

Кандидатите изпратени чрез млекозаводите или АПК (с писма или договор) от тях се приемат с предимство.

III. ЗА ДОЧНОТО ОБУЧЕНИЕ ще се приемат 33 души — жени и мъже завършили VIII клас, XI клас или ПТУ по млекопреработване.

Срок за подаване на документите 30. VIII. 1975 г.

Техникумът притежава нова модерна сграда, учебно-производствена млекоцентрала, автовазала, механична работилница, и др. В строеж е ново модерно общежитие за всички курсисти — момичета и момчета от 15. XI. 1976 г.

В полето клас до клас, изобщо милиарди класове. Сред тях пътят като хали комбайни, след комбайните ремаркета. А в ремаркетата се сипе златно зърно. Развълнувано гражданство се любува на тази пасторална картина докато го возят с камioane на бригада, съзерцава я вечер по телевизора и препрочита вестника лето пише, че все по-малко ечемик остава да се жъне в окръга, че сериозно е подхваната и пшеницата. Гледа гражданството, чете и препрочита, накрая затваря очи, прави си на ум един паралел с ония години, когато още не беше забравил как се дължи сърп и паламарка и проронва замечтано:

— Голяма работа!
И наистина голяма работа. Ала гражданството не знае,

че може да бъде още по-голяма работата, защото всеки ден къде десетина, къде няколко пъти по десетина комбайни не са в жита. Причини всякак ви, все „обективни“, ала „обе

ГОЛЯМА РАБОТА

ктивни“ причини жът ва не жънат. Но ние тези неща не ги казваме на гражданството. Защото това гражданство размишлява:

— Значи толкова и толкова комбайни не жънат? Аха, щом не е ожънато, не може

да се прибира слама. Щом не е прибрана сламата, значи не може да се оре. А щом не се оре, значи няма как да се сеят втори култури. Ето ти тебе защо за десетина дни са засе ти едва една десета от предвидените площи за втори култури...

И тук гражданството, подвено от многото размишления, ще сбърка. Вярно че са засе ти само толкова площи с втори култури, ала то не е защото няма ожънати площи. Ожънати площи и сега колкото искаш, но меракът и организацията за подготовката и засяването им са слабички. А иначе за възклицието в началото гражданството си е право.

— Голяма работа! Но колко по-голяма може да бъде...
К. СЛЪНЧЕВ

БОРИМИР

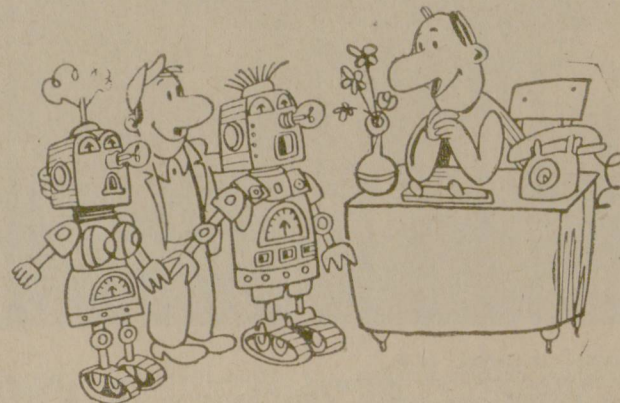
— Сега ще циркулираш непрекъснато из селото, да се създаде илюзията, че си извозваме сламата!...

БРИГАДИРСКО ЛЯТО

Тръгнах по димите на бригадирите изпратени за силаж, стигнах до адамовия плаж.

НЯКОГА И СЕГА

Плашихме децата с Баба Яга, с Торбалан и с някой луд, днеска вече сме съвременни — плашиме децата с... труд.
Борис ЦВЕТАНОВ

— Др. председател, в работилницата направихме комбайнер и комбайнерка, които няма да искат нито топла и питателна храна, нито добри битови условия!...

Полевдния бригадир Йоцо гледа

— Комшините искат да се пишат много културни... Веднага сеят втори култури!...

записки на бригадира „х“

Днес ходихме на бригадирския ден в живота ми! Някога в прогимназията за свободно съчинение получаваш само деветки, но тази вечер съм много развълнуван, защото реших от ново да опиша щастното си и писателството и така да оставя впечатлението си за бъдещите поколения бригадирски записки.

Всички химикалката и започвам:
„Хубаво е да си на бригада! Необходимо полско ширине ти разкрива предестите си. Ветеринар и златос буреши шо е по-висок от царевичната, в горичките птички пеят, на небето слънце греє. Някъде звънят хлопотари и овчар свири на меден кавал. А кавалът свири думи: „Хубаво е да си на бригада!“
А че е хубаво, се вижда не само от пасторалната картина пред очите ни, но и от начина, по който преминава трудовата дейност през този ден — 18 юни, сряда. До 10 часа ние 30-те бригадир от Завода за ремаркета в Елена, изпратени да помогнем на ДЗС — Беброво, а оковането на парсевичната работническо бавно-бавно, за да не повредим телесната си структура. Като изкараме един ред, сядаме да играем белот — с и без коз.

Съзнателният бригадир уважава гостоприемството, затова по искане от домакините да ни доставят бира, на което желанието те се отзоваха тузакси. Тогава ние потърсихме най-добрата крушовка сивка и започнахме обяд. Всеки чакал от торбичката кавалото е можал да вземе с и без съгласието на булката си — храна, коничен мастичка, домашна ракияка. Ядохме и пихме до насита, сетне пак — солово и в хор.

Точно в този момент се зададе някаква местен ръководител за да ни помоли отново да вземем трудова си източина на селскостопанския фронт. Но слънцето все така греєше, а вятър не вееше, пък и ние вече имаме температура 45 градуса, затова последнаме часовниците си. Наближаваше 14 часа — време, когато минава за тобус, удобен за деферторство от споменатия фронт.

Могат да напишат още много за нашата помощна бригада, но бързам: трябва да обхвана магазините за да купя месо, зеленчуци, хляб, а и царевично брашно за частностостеното си прасе. Доизсане.

Преписа на пишмеша машина —

и БАЛИН

Хубаво е, дявол да го вземе!..

— Хубаво е, дявол да го вземе кафето в извънработно време! — ти казахме ние и отидохме във великотърновската кафе-сладкарница „Полтава“.

Да ама кафето се оказа толкова хубаво, че си поръчахме по още едно.

— Не може! Второто, което си поръчате, трябва да бъде алкохол! Такава е заповедта! — ни отряза съответният сервитьор.

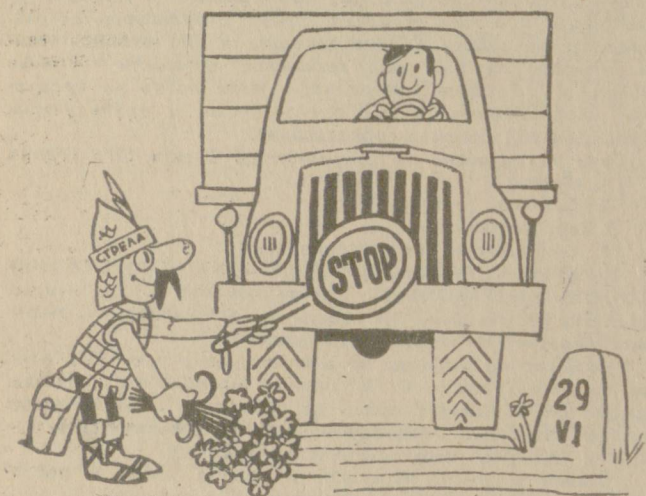
— Я виж ти, заповед?! — си казахме ние и напуснахме заведението, без да разберем кой е този заповедник, който искаше на сила да ни направи алкохолични.

Братя ОСТРИЛКОВИ

Стрела

хумор и сатира

29 юни — Ден на работниците от транспорта

— STOP! Вместо проверка на вашите документи, приеми нашите букети, поздрав и комплименти!...

СЪН НАЯВЕ

В дните на прегледа „Поглед към вековете“ ТОИ ходи по изложби, музеи, театри, старини. И се унесе в мечти: „Ех, защо не съм бил воевода в онези славни времена. Чудеса щях да направя...“

И... о, чудо! Ето, ТОИ е воевода на четири сотни мъжествени войни и на хвърколата конница.

— Напред! В атака! — извика ТОИ и ги поведе.

Отначало победата клонеше на негова страна. Но по едно време дотича вестоносец и извика на един дъх:

— Воеводо! Първа сотня отстъпва обезсилена!...

— Как така? От какво е обезсилена? — подскочи ТОИ.

— Преди атаката са раздали на войните за подписване слънчогледова халва, карамелажни и двънчащи бонбони, вафли „Искър“ и карамел „Му“. Сега се оказа, че те са от 7-те тона нестандартна продукция на Захарния комбинат в Горна Оряховица и затова ефектът е обратен!...

Едва изрекл това и дотърча втори вестоносец:

— Воеводо! Отстъпва разстроена втората сотня!...

— Как тъй разстроена, безвика ТОИ — Да не би войните да са пили от нестандартната търновска лимонада?

— Не, този път са пили за кураж от прочутото търновско пиво, което трябва да има 7 дни трайност, а се вкисва след два дни!...

В това време се яви трети вестоносец:

— Трета сотня адигна бунт и отказва да се бие. За втора закуска на войните е бил сервиран горнооряховски хляб, който единствен в окръга с е оценка „2“.

— Не са доволни от закуската си и войните от четвърта сотня. Трети ден им дават оводнено 10 на сто краве мляко, изпратено от фермите в Долна Оряховица.

— Конницата! Да атакува конницата! — викна ТОИ.

Литна конницата. Но още напред пътя конете започнаха да се препъват, да залитат и да падат.

Дотърча вестоносец:

— Загубени сме, воеводо! Конете не могат да вървят, защото няколко дни наред са

Горещи дни в Балкана

ШЕГАТА НА МИКРОФОНА

Настъпи жарко лято — време за трудови подвизи и на полето. Работа много, реколтата богата, а хората все не стигат. Затова ръководствата на стопанствата по места обръщат трогващ сърцето умолистен поглед към помощните бригади.

И в ДЗС — Беброво се почувства остра нужда от работна ръка. Там ръководствата на политическите и масовите организации общо взето добре мобилизираха личните сили, пък и населението има съзнание за отговорност — щом чуе сигналите на местния радиовъзел, рива готовност да работи на полето. Но колко ли голям е бил неговият трудов ентузиазъм на 17 юни, след като предната вечер чу от радиоточката следните три важни съобщения:

Първо съобщение

(на общинския комитет на БКП и на ръководствата на другите организации):

... Дните до 17 юни включително са обявени за ударни дни в помощ на селското стопанство. Призоваваме всички работници, служители, пенсионери, комсомолци, пионери УТРЕ да излязат на работа в полето.

Второ съобщение

(на местния филиал на РПК — Елена):

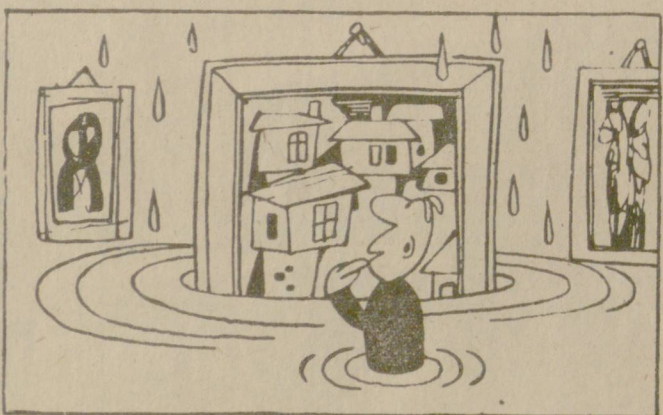
„Известяваме на всички инте ресуващи се, че УТРЕ в Беброво ще бъдат доставени малки пилета. Желателите да си закупят такива да чакат на площада.“

Трето съобщение

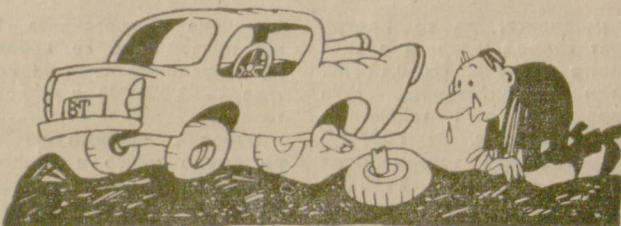
(на ветеринарната служба):

„То се отнася до жители

Антон ТРУФЕВ

Капка по капка става вир... (Виж великотърновските изложбени зали след ремонта на покрива)

Копка до копка и... колата става на ицило.

(Виж великотърновските улици)

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

От понеделник до неделя акто чително кината в градските на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — голяма зала „Копана“ студийна зала „Американска нощ“; „Искра“ — „Яхим, пуши го в машината“; „Тримата мускетари“; „Девети септември“ — „Далеч ще стигнеш“; „Покана за разплата“; „Три дни в плен“; „Кватал Чолаковци“ — „На границата“; „Оклахома такава, каквато е“; професионално кино „Васил Мавриков“; „Лаурел и Харди в чуждестранен пътешествие“; лятно кино „Космос“; „Старци берат хмел“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — „Какво става, докторе?“, „По ема за Ковнак“, „Булвардът на Рома“; квартал „Калтенец“ — „Долната“; „Този истински мъж“; професионално кино „Хар — Стоянов“ — „Присъствие“; „Девойката и диганинът“.

СВИШОВ: „Алеко Константинов“ — „Присъствие“; „Академия“ — „Той се казва Онегр“; „Кес“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Хубал“, „Порода Буда“, „Комисариат обвинява“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Далеч на запад“; „Покана за разплата“; „Желязната маска“; „Разплата“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „По ема за Ковнак“, „Не с мен, госпожо“; „Кажи ми, че Уили е тук“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — „Свой сред чужди, чужд сред свои“; „Роман и Франческа“, „Ярост“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — Венсан, Франсоа Пол и другите; „Магистралата“.

СУХИНДОЛ: „Трезвеноост“ — „Тъща“, „Последният патрон“, „Кабаре“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Хората от метрото“, „Мелди“, „Този истински мъж“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Г. Николов“ — „Слънчев кръвогар“, „Мелди“, „Морски характер“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Съсем пропаднал“, „Майор Роман действа“.

ЗЛАТИЦА: „Стефан Палестин“ — „Светлина в края на тунела“, „Кръстникът“.

ТЕАТРИ

На 3 юни във Велико Търново ще гостува Сатиричният театър от София. В летния театър колективът ще представи „Славяне роман“ от Рязанов и Брагински. В главните роли — народният артист Георги Калояров, Златина Дончева, Васил Попов и други.

Същата нощ театърът ще представи на 5 юни в Горна Оряховица.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 28 ЮНИ

10.00 — „Бързи, смели, сърдечни“ — предаване за пионери; 11.00 — Тя консултация; 11.30 — „Пирински курорти“ — документален филм; 11.50 — „След един час ще бъде тук“ — унгарски сериен филм (II епизод); 13.10 — Концерт народна музика; 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Програма на районните телевизионни студия; 15.30 — Интервю: Чехословашки спартакиада; 16.30 — Турнир по водна топка — предаване от Варна; 17.30 — Новини; 17.40 — Спортна мозайка; 17.55 — Денес — Белята — детски сериен филм (I епизод); 18.30 — Моят бадяш книга — „Поран Милет“; 18.35 — Екзопери или Малкият принц — предаване, посветено на 75-годишнината от рождението на Екзопери; 18.50 — Международен музикален фестивал; „Варненско лято 75“ — второ действие на балета „Лебедино езеро“ от П. И. Чайковски (ТВС Варна); 19.00 — Лека нощ, деца; 20.00 — Панорама; 21.00 — „Наз цяла Испания чисто не бе“ — сериен телевизионен филм на ГДР (II епизод); 22.10 — „Три от осем“ забавна програма; 23.10 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 29 ЮНИ

9.00 — Курс по английски език (4 уроци); 9.30 — Курс по немски език (9 уроци); 10.00 — Сладкарница; 10.30 — „Сладкарница“ — предаване за пионери; 11.00 — „Над цяла Испания чисто не бе“ — филм на ГДР (II епизод); 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Вестникско дигижение — та състезание; 14.55 — Реклами; 15.00 — Интервю: Чехословашка спартакиада; 16.15 — „След един час ще бъде тук“ — унгарски сериен филм (II епизод); 17.30 — Новини; 17.40 — Документален филм; 18.35 — Аглас; 19.15 — Телевизионен обектив; 19.45 — Лека нощ, деца; 20.00 — „24 часа“ — неделна информационна емисия; 20.40 — Насаме с всички: Енчо Пиронков; 21.00 — „Въртележка“ — съветски игрален филм; 22.25 — Концертна програма; 23.00 — Балкарски младежки първенство нито футбол — финал (второ полувреме) 23.45 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 30 ЮНИ

17.30 — Новини; 17.40 — Дневник на съревнованието; 17.50 — „Школата за братство по оръжие“ — предаване, посветено на обучението на български войни с екиписти в академия „Фрунзе“; 18.00 — „Лято-75“ (програма на английски език); Филми за историята на България до Възраждането; репортажи за катериски археологически находки, открит за Архитектурния музей в Трояна и в 18.40 — Новини; 19.00 — За кандидат-студентите; „Указания по география, химия и научен познавателен процес“; 19.30 — Присъствие; документален филм; 19.45 — Камера транспорт; 19.50 — Лека нощ, деца; „Бархетното зайче“; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — Спортен екран; 20.35 — Телевизионен театър; „Новото пристанище“ от Ст. Л. Костов; 21.35 — Вера днес, утре; 21.45 — Агенция ЛК 22.10 — Песенен концерт на Божана Пролева; 22.30 — „Лято-75“ (програма на руски език); Новини; а в 22.40 — Очерк за столицата на България Среци с изкуството на естрада та изпълнителя а. а. Лили Иванова и актрояа Кимент Денчев; 23.30 — Новини.

ИНДЕКС 21 304